

A browser window with a grey border and a search bar at the top. The main content area is white and contains the title of an article in large, black, serif capital letters.

INGEN KENDER HYBRID- ERNES FREMTID

AF ØIVIND HOLTERMANN

De dage er talte, hvor pressefotografens stillbillede selvfølgelig hørte hjemme i de trykte medier. Ubegrænset adgang til onlinejournalistik trækker dagligt folk fra avis til web, og fotojournalisterne – som de fleste kalder sig i dag – har taget lyd og video til sig. Mange ser multimedieproduktioner som mediernes vej frem. Netsurferes tålmodighed og komfort bliver afgørende.

Tendensen indenfor fotojournalistikken går i retning af at kombinere stills, tekst, lyd og video, og umiddelbart er denne udvikling logisk: Internettet har en enorm rækkevidde, og det er interaktivt. Hertil kommer, at intervallet mellem 'sket' og 'publiceret' potentielt er yderst kort, og spalteplass og sendetid tilgængelige nonstop. Alverdens nyhedsbrugere søger derind, og i slipstrømmen følger annoncørerne – de fleste mediers eksistensgrundlag. Det, at nyhederne på nettet kun er 'et par klik væk', mærkes med bekymring i såvel avisernes bestyrelseslokaler som hos avisbude der, med sved på panden, stadig iler ud med trykte aviser til dørmåtterne. Rynkede furer i panden har også fotojournalister, da ingen med sikkerhed ved, hvor fotografiet i medierne egentlig er på vej hen. Skærm og sofa er vigtige nøgleord.

Sin egen hybrid ▶

Da det velrenommerede billedbureau **Magnum** besluttede, at også de burde tilbyde deres kunder hybride fortællinger, hidkaldte de journalisten Bjarke Myrthu. Han havde kompetencerne til at konstruere et selvstændigt undersite til den nye fotojournalistiske, hybride fortælleform. Sammen med to studiekammerater på Journalisthøjskolen havde han i 2001 lavet en af verdens første multimedieproduktioner, **The Enemy Within**. Den beskrev, på nyskabende, vital vis, russiske soldaters skæbne under krigen i Tjetjenien; en hybridfortælling, som fotojournalister stadig refererer til.

Bjarke Myrthu har nu lanceret www.storyplanet.com, et site for dem, der vil "udveksle, redigere og publicere intelligente historier". Det er sandsynligvis internettets mest oplagte sted at starte for fotografer (og andre), der selv vil fortælle historier med hybride virkemidler. Sitets basisudgave er gratis. Brugeranvendelighed har højeste prioritet: Professionelle såvel som amatører kan her uploade lyd-, still- og/eller videofiler til et virtuelt 'arbejdsbord', klippe, redigere og arbejde med blandt andet tempi, så deres hybride fortællinger fungerer effektivt. Fotojournalisten Jan Grarup kalder [storyplanet.com](http://www.storyplanet.com) "intet mindre end state of the art".

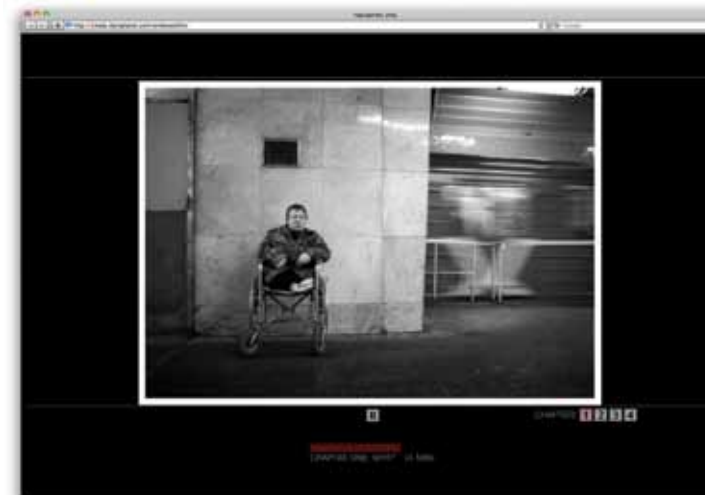
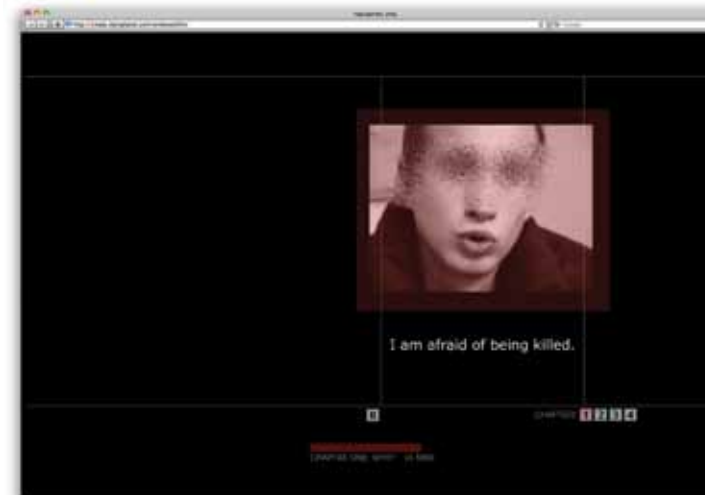
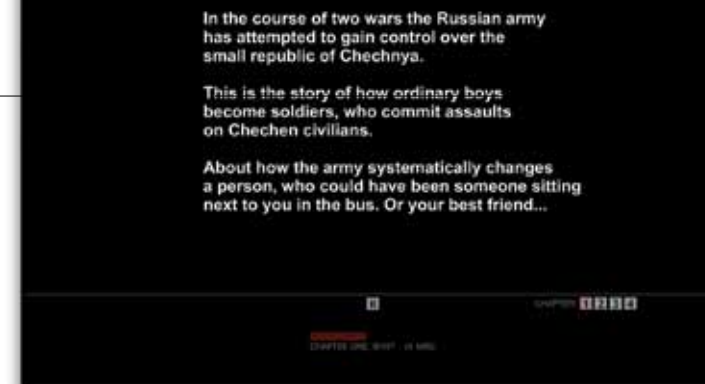
Hybrider alle vegne

Pressefotografiet har traditionelt haft gode kår i de danske aviser. Med video og lyd er det anderledes. Det er især de amerikanske medier, der er på forkant med at anvende lyd og video fotojournalistisk: "De danske medier har bestemt ikke kastet sig over hybrid-biden foto / lyd og foto / video. De går stille frem. Langt det meste af det, der bliver produceret på området herhjemme, er enten rene videoklip, som er hurtige og nemme at lave, eller 'billedhjul' bestående af et hurtigt interview med en eller anden, som siger noget – suppleret med fotografier," vurderer Søren Pagter, tidligere pressefotograf og nu leder af Danmarks Medie- og Journalisthøjskoles fotolinje. Han understreger, at det apropos hybrider er vigtigt at sondre mellem daglig journalistik og de mere omfattende fotojournalistiske projekter. Mere om sidstnævnte senere.

Medierne er i krise, især aviserne. Både Jyllands-Posten, Politiken og Berlingske Tidende er nu, hver især, få tusinde trykte aviser fra at runde historiske 100.000 eksemplarer – i sydlig retning. Bekymrede beslutningstagere fokuserer på hybrid journalistik: "Økonomi styrer mediebranchens udvikling, og i USA mener alle i branchen, at video og multimedier er sagen lige nu. Tendensen er stadigt ekspanderende, og alle typer aviser herovre ser det som fremtiden og som noget, de bør have for at kunne klare sig i konkurrencen," lyder Loup Langtons vurdering til mit spørgsmål om små såvel som store amerikanske avisers tilgang til hybriderne foto / lyd og foto / video. Han leder Miami Universitets afdeling for visuel journalistik og afholder jævnligt workshops i en lang række europæiske og sydamerikanske lande.

Hybridernes ankomst

Indtil midten af sidste årti havde fotojournalister groft sagt 'kun' fotografi og tekst til disposition i deres daglige arbejde. Men så poppede to af hinanden uafhængige nyskabelser op: Softwareprogrammet *Soundslides* fra 2005 gjorde det med ét langt enklere at kombinere udvalgte fotos med lyd. Og da Canons digitalkamera EOS D5 Mark II et par måneder senere dukkede op på markedet, blev der åbnet for, at fotografer kunne skyde stills og video i HD-kvalitet samt optage lyd. Alt sammen med ét kamera. Men flere muligheder har det med at involvere mere multitasking og dermed risici for at lande på gulvet – fremfor midt i skiven.

Johannes P. Bøggild,
Bjarke Myrthu,
Peter Hove Olesen
The Enemy Within, 2001
© 2001 Johannes P.
Bøggild, Bjarke Myrthu,
Peter Hove Olesen

Danske mediers fotojournalistiske integrering af lyd og video, er, ifølge Jan Grarup, ikke kommet særligt langt. På nuværende tidspunkt henviser han til Berlingske Tidende og Jyllands-Posten. Men Politiken? “Dét site er simpelthen pinligt!”

Også Jan Grarup, en af verdens mest anerkendte fotojournalister, arbejder med soundslides – men, foreløbig, ikke så meget med video: “Jeg synes ikke, jeg har fundet det rigtige format at arbejde i endnu. Når jeg er ude, oplever jeg, at jeg ‘kommer på mellemhånd’ i forhold til, hvorvidt jeg vil fotografere stillbilleder – som jo er det, jeg gør – eller filme. Jeg har ikke rigtig løst problematikken endnu – at gøre begge dele på en måde, så jeg synes, jeg får lavet det kvalitetsmateriale, jeg gerne vil. Jeg har svært ved at lægge mit stillkamera og gå ud og lave levende billeder, fordi jeg føler, jeg går glip af noget af dét, som alt andet lige fremstår som hovedreportagen for mig.” Apropos lydsiden fortæller Jan Grarup, at man i fotojournalistiske kredse i mange år har diskuteret musikkens rolle i forbindelse med multimedieproduktioner: “Nogle gange oplever jeg musik som helt forfejlet i den her type produktioner. For eksempel hvor der er smidt *Carmina Burana* (korværk fra 1930’erne, red.) henover hele historien, og så kører der ellers otte minutters billedhjul ... Dét spiller overhovedet ikke! Musikken kan være så stærk og få så markant en plads i projektet, at folk ikke ser billederne, men lytter til musik i stedet for.”

De fleste fotojournalister tillægger lydens rolle i multimedieproduktioner lige så stor betydning som de levende forløb, der er videoens særlige styrke. En fotoreportage med lyd kan blandt andet supplere og styre fokus: “Reallyd giver autenticitet og større fornemmelse for rum i de billeder, du ser: Hvis du for eksempel i en reportage om et indisk skibsværft optager hamren mod metal tæt på eller fjerne lyde i en stor hal, kan du tvinge seeren ind og ud i historien. Lyd kan i billedsammenhæng flytte folks fokus til vigtige detaljer i en større sammenhæng. Og så er der jo det, at når folk taler, så får du som seer et indtryk af deres personlighed: Deres måde at udtale ordene på, deres måde at dvæle på, hvis de har svært ved at sige noget og så videre. Du kan få en stærkere personlighed frem, når du har speak på,” forklarer Søren Pagter.

Grab a frame

At ‘frame grabbe’ kalder fotojournalisterne dét at klippe stillbilleder ud af videosekvenser. Især amerikanske hardcore nyhedsfotografer er kendt for først at skyde i video og bagefter klippe stillfotografier ud. I fotojournalistmiljøet lader der til at være enighed om en opsigtsvækkende profeti fremsagt tilbage i 2007 af magasinet *The Digital Journalists* stifter og chefredaktør og Time magazines førstefotograf i dækningen

---

af Det Hvide Hus igennem 25 år, Dirck Halstead: “Online kræver video. Derfor kan vi med ro i stemmen sige, at fotojournalister udelukkende vil bære videokameraer om ti års tid.” I artiklen “The Coming Earthquake in Photography” betegnede han avisers websites som det, der kan redde dem igennem mediekrisen.¹

Dagbladet *Politikens* fotoredaktion består af otte fotografer og tre praktikanter, og deres primære arbejdsredskab er Mark II’rens afløser, Canon EOS D1 Mark IV. Langt de fleste i redaktionen laver også soundslides- og/eller video/still-produktioner, oplyser fotochefen Thomas Borberg. Klippes der fotografier ud af videooptagelser? “Som udgangspunkt nej. Men det sker jo, at vi i nogle situationer – en bombe et eller andet sted, en fødsel, en ulykke – ikke har andet end en videooptagelse. Så bliver det, hvis det er journalistisk velbegrunder, bragt på pol.dk.” Han understreger, at *Politiken* først og fremmest satser på fotografi i høj kvalitet til den trykte avis. Ifølge fotochefen er *Politiken* stadig i øvefasen: “Det, vi er gode til herinde, det er stillfotografi. Jeg vil til enhver tid sige, at det er vores førsteprioritet. Men vi skal kunne det andet også.”

Fotografen Jan Grarups reaktion på, hvorvidt man egentlig kan klippe et stillbillede i høj fotojournalistisk kvalitet ud af en videosekvens, kommer prompte: “Nej, det mener jeg ikke, man kan. Det er to helt forskellige måder at arbejde på – som at sammenligne appelsiner og æbler: Når du som stillbillede-fotograf fotograferer, leder du jo efter et billede, der kan stå alene. Et billede, der opsummerer så mange oplysninger som overhovedet muligt. Når du filmer, så går du typisk ind og arbejder med de elementer, der gør det levende. For eksempel en panorering, der i sig selv bærer billedet. Du går fra a til b og stopper så dér. Slut. Og så videre til næste klip. Det kan du jo ikke gøre på stillbilleder. I stillfotografi arbejder du – jeg gør i hvert fald – meget mere intenst med at få så megen information ind i billedet som muligt. Jeg kan typisk godt vente i ti minutter på det rigtige billede, der hvor jeg er.”

Dét at grabbe et stillfoto ud fra en video er dog langt fra nyt: Eksempelvis er det ikoniske foto af den kinesiske mand, der stopper en kampvogn på Den Himmelske Freds Plads, snuppet fra en videooptagelse. Ét blandt talrige eksempler i stillfotografiets historie.

Hybrider og aviser

Jan Grarup var indtil for et års tid siden *Politikens* førstefotograf, når konsekvensen af krige og katastrofer rundt om i verden skulle dokumenteres og bringes til læserne. Siden var han med til at stifte billedbureauet *Noor Images* i Amsterdam, der blandt andet leverer fotojournalistik til *New York Times* og *Time Magazine*. Danske mediers fotojournalistiske integrering af lyd og video, er, ifølge Jan Grarup, ikke kommet særligt langt. På nuværende tidspunkt henviser han til *Berlingske Tidende* og *Jyllands-Posten*. Men *Politiken*? “Dét site er simpelthen pinligt! *Politiken* har en god platform med deres fotografer, men de bruger den slet ikke. Det handler om prioriteringer, som ikke nødvendigvis ligger hos fotograferne.” Ifølge Jan Grarup har såkaldte ordmennesker traditionelt styret de danske aviser – “og til en vis grad er det stadig ordmennesker, ikke billedmennesker, der styrer internetmediernes. Dét, at man i løbet af tre klik er inde i en historie, får et indblik, og det kører – det er også dét, der gør, at folk bliver på et nyhedssite.”

Jan Grarup
Haiti, 12 jan, 2010
© 2010 Jan Grarup

Dagbladet *Politiken* opfattes af mange som den avis i Danmark, der traditionelt prioriterer pressefotografiet højest. Stakkevis af internationale priser gennem årene, vundet af husets fotografer, bevidner dette. Men i dag står ikke mindst denne avis' fotoredaktion med et problem i forbindelse med inddragelse af lyd og video. Uafhængigt af Jan Grarup giver fotochef Thomas Borberg udtryk for en ret omfattende frustration over, at hans redaktion ikke har fuld kontrol over pol.dk's præsentation af multimediale historier: "Tjek JP's selvstændige fotosite, *Information* har fået 'fotobloggen', der viser fotos på en god måde. *Berlingske* var en af de første til at lægge soundslides på, og med aktive 'se mere-links' i artiklerne, til også at tænke fotojournalistik indover, online. Vores foto-underside bliver derimod præsenteret sindssygt grimt. Min drøm er at lave et multimediesite, hvor tingene kan få lov til at leve. Hvor vi har en spalte med alt det, som kan generere annoncer – husk at vi er annonce-, ikke klik-finansierede – og så få etableret et site, hvor folk kan få de gode fortællinger. Lige nu er det sådan, at hvis fotograferne laver noget super fedt fotojournalistik til papiret og så kommer hjem og derefter laver noget til nettet, så bliver resultatet kastet ind i det der ... ind på fotositet, som det ser ud nu." Thomas Borberg, gennem en årrække fotojournalist samme sted, før han blev chef, er ikke bange for de nye muligheder. "Men lige nu synes jeg simpelthen ikke, vi overfører papirudgavens styrke og kvaliteter til nettet. Dét vil jeg gerne lave om på." Hvorfor sker det ikke i dag? "Blandt andet fordi det ikke er fotograferne, der har snor i fotositet ..." Han er mildt sagt utilfreds med at se sine fotografers anstrengelser præsenteret i usammenhængende rammer: "Jeg vil gerne have det differentieret, så den reportage, det har taget seks måneder at lave, ikke drukner mellem 'kaniner på vandski' og alt muligt andet. Det, der er brugt kræfter på, og som vi er gode til, det skal have sit eget liv: Hvis du går ind på vores fotosite, så er det hele væk efter to dage – du kan ikke finde det mere, fordi der så er kommet en historie om 'verdens farligste biler'. Der er meget politik i det: Der er nogle, der skal købe det. Vi skal have udviklet et program til sådan et selvstændigt fotosite, og der er nogle, der skal servicere det. Et nyt site koster en kvart million kroner. Vi har nogle af landets bedste fotografer, men det er ikke altid, man kan se det på nettet ..." 250.000 kroner, det lyder ikke af så meget endda? "Det er det inde hos os", siger Thomas Borberg i *Politikens* kantine. Han holder øjenkontakten. Et blik op mod hjørnekontoret er unødvendigt.

Hybrider på gamle og nye skærme

Også Søren Pagter spejder løbende efter de tendenser, der vil ændre vores medievaner. Hans fotolinje på Journalisthøjskolen tilbød tilbage i 2002 de studerende fotojournalister mulighed for at arbejde med lyd og video i 7. semester. I dag er projekter med lyd og video obligatoriske – allerede fra tredje semester på den fireårige fotouddannelse. Og undervisningens fokus på hybrider er stadigt stigende. Søren Pagter er dog forbeholden over for de nye blandingsformer: "Lige nu er vi i en situation, hvor vi KAN lave lyd, billede og video-produktioner. Udfordringen er, at vi rent faktisk står med hybrider, der kan noget, som hverken er blevet efterspurgt, eller som folk er vant til. De er ikke opstået af et naturligt læserbehov – de er ligesom kommet den anden vej rundt. Derfor ved vi ikke, om det er noget, vi bør kæmpe for at vænne brugerne til." Søren Pagter understreger, at han er lige så meget på gyngende grund som alle andre med

---

Jeg vil gerne have det differentieret, så den reportage, det har taget seks måneder at lave, ikke drukner mellem 'kaniner på vandski' og alt muligt andet. Det, der er brugt kræfter på, og som vi er gode til, det skal have sit eget liv: Hvis du går ind på vores fotosite, så er det hele væk efter to dage – du kan ikke finde det mere, fordi der så er kommet en historie om 'verdens farligste biler'. Der er meget politik i det: Der er nogle, der skal købe det. Vi skal have udviklet et program til sådan et selvstændigt fotosite, og der er nogle, der skal servicere det. Et nyt site koster en kvart million kroner. Vi har nogle af landets bedste fotografer, men det er ikke altid, man kan se det på nettet ...

---

hensyn til, hvor udviklingen egentlig vil føre fotojournalistikken hen. "Diskussionen i vores branche går blandt andet på, om dagbladene gennem multimedieproduktioner i de typisk lette journalistiske genrer er i gang med at genopfinde tv. Men dét medie er jo opfundet, det behøver vi ikke at gøre en gang til. Hvis dagbladene, magasinerne og så videre vil lave tv, så findes der fantastisk dygtige tv-fotografer, der i øvrigt også kan arbejde alene. Man behøver ikke en stillfotograf, som først skal i gang med at lære det." Også hans kollega på den anden side af Atlanten, Loup Langton, fornemmer en vis tilbageholdenhed i mediebranchens tilgang til denne type produktioner: "Det er mit indtryk, at flere i mediebranchen i USA oplever disse typer produktioner som tidskrævende, for dyre at lave – på langt sigt."

Søren Pagter tror først, hybridmediernes potentiale for alvor kan udnyttes, når folks tv og computere smelter sammen. "Det kan godt være, vi bruger meget tid foran computeren, men vi bruger ikke lang tid ad gangen – vi søger efter ting, ser små youtube-klip og så videre. Vi fordyber os ikke. Det gør vi stadig foran tv'et eller i det trykte medie, eller dét, der vil blive det trykte medie fremover, iPads og lignende. Jeg synes, hybriderne egner sig bedst til det stemningsskabende – til begivenheder, hvor man bare skal forstå, hvordan der ser ud, eller hvad der er sket, uden for mange fakta og for meget kontekstualiserende information. Så snart historien bliver for kompleks, er det for nuværende andre medier, der egner sig bedst, fordi du på nettet bruger begrænset tid, og fordi det er begrænset, hvor meget læseren kan absorbere af informationer."

Også virksomheden Google opererer med, at tv og internet inden for en overkommelig fremtid vil smelte fuldstændig sammen. Aktuelt set befinder aviser, websites, radio- og tv-kanaler sig i én stor krig om brugernes opmærksomhed. Perspektivet, at netsurfing fremover vil foregå via tv'et og dermed implicere beskuere siddende i komfortable sofaer, kan blive netop dét, der skal til, for at oversete fotojournalistiske hybrid-produktioner fremover vil nå langt bredere ud. Ingen kender resultatet af den muligvis snart forekommende kombination: Sofa-tv-internet-mul-

---

Hvis du kender til fotojournalistik, til multimedieproduktioner, til Bombay Flying Club og så videre, kan du i løbet af meget kort tid lave en favoritmappe med 15–20 sites, der hele tiden udgiver nye produktioner, som gør denne type historier værd at bruge tid på. Men det er ikke noget, hr. og fru Danmark gør af sig selv. De går ikke ind proaktivt og leder efter noget, de ikke ved eksisterer.

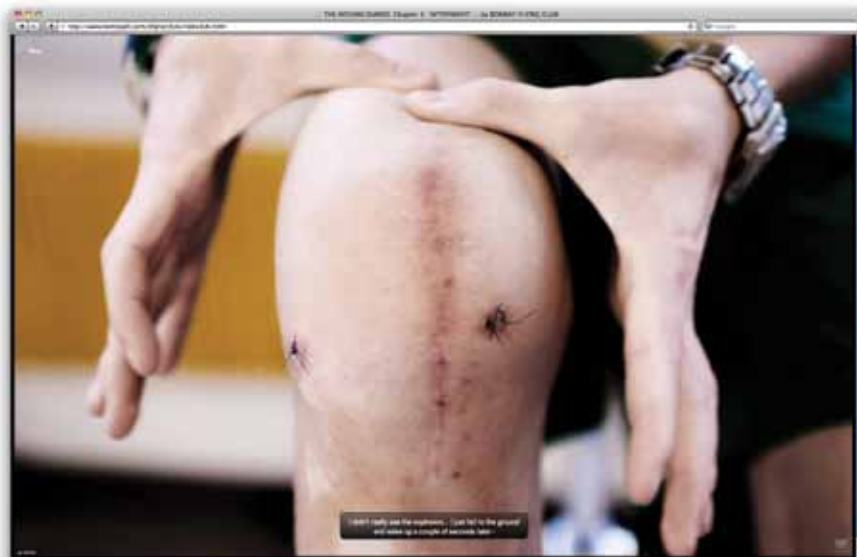
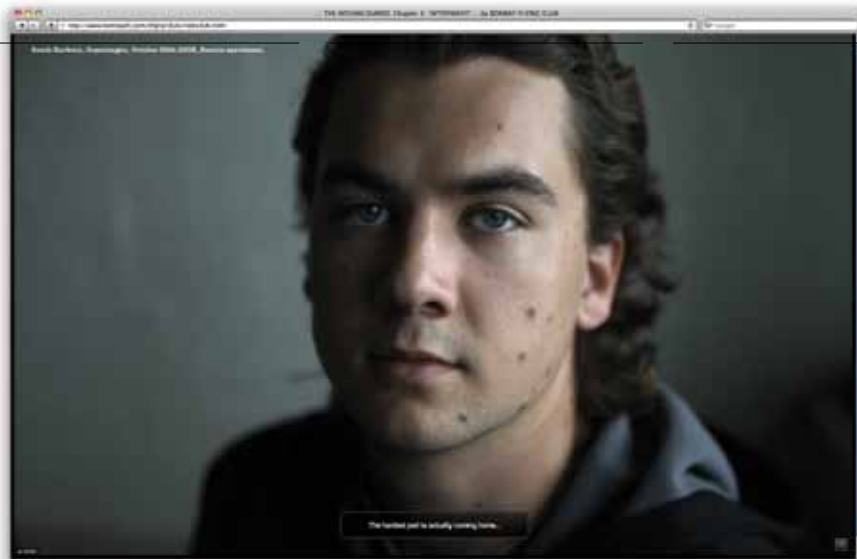
timedieproduktion ... Googles krystalkugle forudser derudover, at de fleste af os, inden fem år, vil vælge at gå online via smartphones, iPads og lignende – fremfor via skrivebordscomputere og 'bærbare' skrumler. Politikens Thomas Borberg følger, som de fleste andre i mediebranchen, særdeles spændt udviklingen: "Jeg tror, vi kommer til at bruge iPad'en i toget, i sofaen, i parken. Den har en lethed over sig, som muliggør et nyt forbrugsmønster: Tid til fordybelse i nye fortællinger – i en god størrelse med ordentlig opløsning og god lyd."

Superhybrider

Jan Grarup anbefaler alle at komme ud over isen: "Hvis du kender til fotojournalistik, til multimedieproduktioner, til *Bombay Flying Club* og så videre, kan du i løbet af meget kort tid lave en favoritmappe med 15–20 sites, der hele tiden udgiver nye produktioner, som gør denne type historier værd at bruge tid på. Men det er ikke noget, hr. og fru Danmark gør af sig selv. De går ikke ind proaktivt og leder efter noget, de ikke ved eksisterer." Jan Grarups efterlysning af et elementært kendskab til netop fotojournalisters hybride fortællinger er næppe uden belæg: Kender du for eksempel produktionsselskabet *Bombay Flying Club* (BFC), specialiseret i hybride produktioner? Undertegnede gjorde ikke før nu ... BFC har vundet priser hos Danmarks såvel som USA's pressefoto-grafforbund samt høstet hæder ved dette års *The Best of Photojournalism*-konkurrence i USA for deres hybrid-dokumentarer produceret med minimalt udstyr. Også Henrik Kastenskov, den ene af BFC's tre fotojournalister, langer ud efter den manglende sans for hybridgenrerne i den papirdominerede nyhedsbranche: "Udfordringen er at overbevise medierne om, at onlinejournalistik er anderledes end printjournalistik. Redaktørerne tænker gammeldags," fortalte han i et nyligt interview til fagtidsskriftet *Society for News Design Scandinavia*.² BFC er sponsoreret af Canon og sælger både mindre og særdeles omfattende web-produktioner til kunder som *New York Times*, *Røde Kors* og *France 5*. Just returneret fra en multimedieproduktion i Maldiverne, uddyber Henrik Kastenskov de hybride fortællingers særlige behov for en konstant stigende spændingskurve: "Journalistiske multimedie-historier skal fortælles på en måde, så folk ikke klikker væk. Vores tilgang er 'Hans og Grete'-metoden: Vi lægger en masse brødkrummer ud, som hele tiden er synlige for beskueren – en kaskade af 'cliffhangere': 'Bliv hængende,

Bombay Flying Club
Afghan Diaries, 2008
Fotografi, produktion
og instruktion:
Henrik Kastenskov
© 2008 Bombay
Flying Club

der er også noget dér, som du er interesseret i og vil se' – det er princippet i det. Og så arbejder vi blandt andet meget aktivt og bevidst med lyd. Hvis du lukker dine øjne, er ørerne mere end noget andet billedegenererende.”

Hvor vigtig en rolle spiller iPads og lignende apparaters udbredelse for denne nyere fotojournalistiske udtryksform? “Jeg tror, de bliver helt afgørende. Når antallet af solgte tablet-computere à la iPads bliver så stort, at der er et marked, man ikke kan ignorere, bliver blandt andre medierne nødt til at kunne nå derud,” forudsiger han og fortsætter: “Det handler i høj grad om, hvordan man konsumerer sine nyheder, sit læsestof. Når du ser på en computer, minder det i høj grad om en arbejdssituation. Man skal ikke underkende det afslappende element, det er at sidde og bladere i en avis. Computere af i dag binder dig typisk til et bord, til det, der kaldes ‘lean forward’. iPads og lignende appellerer derimod i høj grad til ‘lean backward’, til en afslappende måde at indoptage information på. Det vil være at skyde sig selv i foden – i en grad så man næsten ikke fatter det – hvis medierne ikke går ind og aktiverer lyd og levende billeder til iPads og andre tablet-computere.”

Da iPad'en blev lanceret i begyndelsen af 2010, fulgte alverdens mediechefer op med klare tilkendegivelser om at ville gøre deres journalistik tilgængelig dér. *Time Magazine*, *Financial Times*, *National Geographic* og *The Guardian* er blandt de medier, der allerede har tilrettelagt både deres skrevne og flermediale journalistik til iPads. “Jeg tror, det får rigtig stor betydning for mediebranchen, fordi det er et gennembrud for en ny, attraktiv måde at vise aviser på. Det er som at gøre avispapiret levende. Det er meget spændende og tegner meget lovende,” udtalte eksempelvis Lisbeth Knudsen, koncernchef i Berlingske Media, tilbage i januar måned til fagbladet *Journalisten*. Herhjemme er det udelukkende magasinet *Illustreret Videnskab* samt *Berlingske Tidendes Business-tillæg*, der (i skrivende stund, red.) er klar til iPad. “Vi overvejer selvfølgelig iPad – men det er ikke i dag,” oplyser Politikens Thomas Borberg.

- 1 Dirck Halstead: “The Coming Earthquake in Photography”, i *The Digital Journalist*, april 2007 (<http://digitaljournalist.org/issue0704/the-coming-earthquake-in-photography.html>).
- 2 Jørgen Høg: “Narrativ Flash”, i *SNDS Magazine* nr. 2, 2010, Society for News Design Scandinavia, s. 14.

Links

- På www.multimediashooter.com finder du grundlæggende introduktion til, hvordan du producerer en hybrid fortælling.
- På www.storyplanet.com finder du en platform for professionelle såvel som begyndere, med alt, hvad der skal til for at kunne producere og udgive hybride produktioner.
- På eksempelvis www.bombayfc.com, www.jbmfoto.com, www.mediastorm.com, inmotion.magnumphotos.com, www.noorimages.com, lens.blogs.nytimes.com, www.restrepothemovie.co og www.mercurynewsphoto.com finder du hybrid fotojournalistik i sværsvægtklassen.
- På blandt andet www.canon5dtips.com kan du danne dig et indtryk af, hvor meget et hybrid-kamera faktisk kan.
- På digitaljournalist.org kan du holde dig informeret om udviklingen indenfor digital fotojournalistik.
- På video.tedx copenhagen.dk kan du høre Bjarke Myrthu berette, hvorfor han mener, internettets interaktivitet har skabt et helt nyt narrativ.